І в День Перемоги, ніжний і туманний,
Коли зоря, як заграва, красна,
Вдовою у безіменної могили
Клопочеться запізніла весна.
Вона з колін піднятися не поспішає,
Дихне на нирку, і траву погладить,
І метелика з плеча на землю ссадит,
І перший кульбаба распушит.